

Junts-PDECat: hi ha marge per a la reconciliació camí de les municipals?

Sectors postconvergens reclamen llibertat per concórrer amb els de Puigdemont als comicis locals del 2023 mentre s'avalua poble a poble l'estat de la convivència després de la ruptura

Presentació de les candidatures de Junts per Catalunya a les municipals del 2019. | ACN

Els responsables d'organització de Junts i del PDECat han viscut situacions curioses al llarg dels últims mesos. Al partit de Carles Puigdemont, mesos després de la seva fundació, encara es troben amb persones al territori que es pensen que són militants de la nova formació perquè no han arribat a processar que l'expresident va trencar a finals d'agost amb les sigles postconvergens. I, al partit que lidera -encara- David Bonvehí, durant els dies posteriors al 14-F van rebre trucades de potencials votants que asseguraven haver-se confós el dia de les eleccions i estar convençuts que votar per Puigdemont era fer-ho pel PDECat. Són dues anècdotes que retraten bé com la ruptura entre el líder a l'exili i el partit de Bonvehí, ara extraparlamentari (<https://www.naciodigital.cat/noticia/215893/pdecat-naufrega-primer-intent-solitari-posa-risc-seu-futur>), és una carpeta de difícil digestió. Hi ha marge per a la reconciliació camí de les eleccions municipals, tenint en compte que en centenars d'ajuntaments s'hi ha imposat la convivència?

Diverses fonts consultades per **NacióDigital** assenyalen, per exemple, que dins del PDECat hi ha un corrent del territori que aposta de manera "pragmàtica" per arribar a acords amb Junts i, d'aquesta manera, evitar que ERC s'imposi de manera clara a la segona corona metropolitana i també a tot arreu on l'espai postconvergent -que es va presentar sota les sigles de Junts per Catalunya el 2019 (<https://www.naciodigital.cat/noticia/174175/pdecat-anuncia-es-presenta-totes-eleccions-amb-totes-consequencies?rlc=an>) - obté millors resultats. Des de la sala de màquines

del partit de Puigdemont assenyalen que encara és molt d'hora per fer pronòstic, però insisteixen que, com més "confluència" hi hagi, "millor" per a tothom. "Encara és molt tendre, tot plegat", remarquen a Junts. Hi ha ferides que costen de cicatritzar i, de la mateixa manera que hi ha municipis on la convivència és bona, també n'hi ha d'altres en què hi ha regidors que ni tan sols es parlen.

Tampoc és bona la relació entre les cúpules dels dos partits, malgrat que David Saldoni i Marc Castells, responsables d'organització i de política municipal de Junts i del PDECat, respectivament, parlen "punt per punt" sobre l'estat de la qüestió als ajuntaments, als consells comarcals i també a les diputacions. A la cúpula que lidera Bonvehí hi ha una certa "agror" per com van acabar les converses per la refundació de l'espai postconvergent -la carpeta del nom està judicialitzada (<https://www.naciodigital.cat/noticia/216447/pdecat-soste-perdre-sigles-junts-va-perjudicar-14-f>) - i el malestar és tant amb Puigdemont -per haver estripat el carnet- com amb Jordi Sànchez, secretari general de Junts, a qui veuen com l'autèntic arquitecte de la ruptura. "Només els movia fer-nos desaparèixer", mantenen els postconvergens, que afronten els dies 15 i 16 de maig (<https://www.naciodigital.cat/noticia/217562/pdecat-enfila-congres-reconstruccio-15-16-maig-espera-chacon>) un congrés organitzatiu en el qual està en joc el lideratge de Bonvehí.

[noticiadiari]2/216059[/noticiadiari]

Serà un conclave telemàtic, allunyat de la grandiloqüència de cites com aquesta prèvies a la pandèmia, i en el qual la gran incògnita és si Àngels Chacón agafarà les regnes del partit (<https://www.naciodigital.cat/noticia/217562/pdecat-enfila-congres-reconstruccio-15-16-maig-espera-chacon>). Bonvehí compta amb suports notables dins la direcció i també al territori malgrat la desfeta del 14-F, i existeix el dubte de si Chacón, en cas de liderar la formació, ho faria amb la mateixa dedicació pels petits assumptes del dia a dia que l'actual president del PDECat. "És el perfecte secretari d'organització", asseguren des del seu entorn. El congrés també ha de servir per simplificar els estatuts, complexos des del moment de la fundació -els sectors enfrontats en la cita del 2016 (<https://www.naciodigital.cat/noticia/215949/desfeta-pdecat-10-actes>), que es miraven de reüll, van trufar les normes internes de traves per ser a la direcció-, i per reubicar-se.

Quedar fora del Parlament ha estat un cop dur en clau política, però també econòmica: la campanya va costar 690.000 euros que no es podran recuperar amb les subvencions que s'atorguen als partits que entren al Parlament. Ni tan sols la presència d'Artur Mas (<https://www.naciodigital.cat/noticia/214949/pdecat-aspira-tenir-grup-propi-amb-suport-mas-campanya>) en campanya -la seva participació telemàtica al congrés encara no està tancada- va servir per fer-se un lloc a la cambra i, de fet, el seu paper poc entusiasta ha comportat les crítiques de Chacón, candidata al 14-F. Aquestes crítiques han generat malestar en sectors del PDECat que veuen en Mas el referent més sòlid que li queda al partit. L'expresident és partidari de la reconciliació amb Junts i, quan passi el pitjor de la pandèmia, té intenció de viatjar a Waterloo per veure's amb Puigdemont (<https://www.naciodigital.cat/noticia/216059/mas-aposta-reconciliacio-entre-junts-pdecat>).

Amb l'Excel a la mà

El partit del líder a l'exili disposa d'una posició molt més privilegiada que la dels seus antics companys de viatge, perquè tot indica que continuarà al Govern i no perdrà quota de representació institucional. El 2021, apunten fonts de la direcció, és un any que destinaran a "prendre posicions" al territori, on fa tan sols uns mesos que s'han desplegat les direccions de vegueria, comarcals i locals. Són agrupacions que, l'any vinent, s'hauran de confirmar, perquè els primers mesos tindran encara una estructura formalment provisional. A partir del 2022, això sí, ja es començaran a preparar les candidatures, i aquí és on entra la possibilitat de tornar a confluïr amb el PDECat.

[noticiadiari]2/217562[/noticiadiari]

"Per ara, no estem pensant en una solució global", sostenen a Junts. "No és una cosa immediata", coincideixen a la cúpula dels dos partits. A les sigles postconvergens, les més perjudicades per la ruptura, es recepten "més temps" per pair tot el que ha anat passant.

D'opinions, per ara, n'hi ha per a tots els gustos: un sector està més ancorat en la posició d'assumir que seran un actor petit i necessitat d'aliances -preferiblement amb Junts, malgrat l'historial que acumulen-, mentre que també hi ha veus que defensen el projecte en solitari. Aquests últims entenen que hi ha espai per un projecte de centredreta sobiranista que, sense èxit a les urnes, també va reivindicar Marta Pascal a les eleccions del 14-F (<https://www.naciodigital.cat/noticia/215021/marta-pascal-prometre-declarar-independencia-fa-borras-es-broma-mal-gust>) . La disgregació, en aquest sentit, no va beneficiar ningú.

Cada formació, això sí, té el seu Excel detallat amb els càrrecs que ostenten a banda i banda. Al PDECat sostenen que els que s'han quedat ja no tenen motius per marxar-ne, perquè ja han resistit les pressions de Puigdemont i les trucades dels presos per fer-se de Junts. Davant la perspectiva de ser escombrats al territori o de perdre alcaldies davant d'ERC, l'espai postconvergent medita si hi ha marge per refer el que es va anar trencant des de la fundació (<https://www.naciodigital.cat/noticia/144999/pdecat/llista/puigdemont/ja/negocien/cohabitacio/posterior/al/21-d>) , la tardor del 2017, de Junts per Catalunya com a plataforma electoral del líder a l'exili. Sempre i quan el PDECat i el partit de Puigdemont -i Jordi Sànchez- puguin aparcar unes discrepàncies que encara supuren.